

[Poul Schlüter.]

Men lad så linjen i øvrigt være, at så meget som muligt skal varetages så lokalt som muligt og mest muligt ligesom i resten af landet, det er nok den kloge løsning. Det mener vi i alt fald, og derfor har vi fremsat et beslutningsforslag, som går ind for, at der oprettes tre nye samvirkeorganer: for det første et planlægningsråd, og vi har foreslået, at det skulle tage sig af regionplanlægningen, dvs. hovedlinjer for arealet, anvendelsen og tidsfølgen i arealanvendelsen. Jeg vil gerne understrege, at efter vor opfattelse skal dette regionplanlægningsråd have kompetence til bindende at fastlægge hovedlinjerne i udviklingen, bindende, således at de enkelte amter og kommuner i sidste instans må tage beslutningerne til efterretning og indrette deres detailplaner efter hovedplanen.

Men så ville det vel også være naturligt, at planlægningsrådet tog sig af det overordnede vejnets udformning, og at man tog sig af et vist fællesskab omkring tilrettelæggelsen af sygehusvæsenet. Derimod tror vi, det vil være upraktisk, hvis man lægger sygehusenes drift ind under et fællesskab. Det kan ikke være fristende på dette svære område at stile imod, at ét enkelt sygehusudvalg skulle være ansvarligt for driften af samtlige de 5 områders mange sygehuse, men et fællesskab om planlægning og måske ikke mindst om de kostbare specialafdelinger må være på sin plads.

Vi har foreslået, at dette planlægningsråd skulle have en ledelse bestående af 15 medlemmer, 3 udpeget af hver af de 5 kommuneenheder, som er med i sagen, og på grundlag af forholdstalsvalgmåden. Og vi mener, det må være naturligt, at det stemmetal, de enkelte får at kunne afgive, når der træffes beslutninger, afpasses som mindretalsbeskyttelse, således at altså de svagt befolkede områder får et højere antal stemmer end nøje afpasset efter vælgertallet.

Det er alt sammen noget, som kan diskuteres; det kan også tallet 15 medlemmer, det er ikke helligt for os. Når vi har valgt dette tal, så har det været for at understrege, at siden vi foreslår en løsning, som jo ikke er at skabe ét stort fælles amt, som skal tage sig af hele molevitten, men derimod blot specialorganer, som tager sig af særlige opgaver,

så behøver der heller ikke her at være tale om en ledelse på sædvanlig vis bestående af store parlamentariske forsamlinger. Vi har så i øvrigt villet understrege, at disse organer bør være handlekraftige, og de bør være effektive, og derfor må det være på sin plads med et forholdsvis lille medlemstal, men naturligvis kan vi drøfte tallet nærmere, det er klart. Det er ikke amtsråd, men det er specielle samarbejdsorganer.

Vi har så i øvrigt foreslået — og det synes jeg da er en interessant og ganske original tanke, som indenrigsministeren ikke burde have afvist som noget, man havde hørt før — at der skulle være adgang til, at der i de 5 underliggende kommuner, amtsråd og primærkommuner, finder en drøftelse sted af de større problemer, inden de tages op til beslutning i planlægningsrådet, og at der bliver tale om en kommunal høring, og endelig har vi foreslået, at der blive tale om, at repræsentanter for de implicerede kommuner kan møde og give udtryk for, hvad de mener, i planlægningsrådet, inden der træffes beslutninger.

Når jeg så kommer til de to interessentskaber, bliver jeg nødt til at svare på indenrigsministerens spørgsmål fra før, for det lød således: hvor er forbindelsen mellem planlægningsrådet på den ene side og de to interessentskaber på den anden? Dér vil jeg sige, at den mener jeg nu ikke er så svær at få øje på. For det er jo således efter vort forslag — der jo kun er et principielt beslutningsforslag, ikke udformet i detaljer, det håber vi at få indenrigsministerens og hans kyndige embedsmænds hjælp til under udvalgsarbejdet — at regionplanen er bindende for alle og naturligvis også for interessentskaberne. De må rette sig efter indholdet af regionplanerne. Interessentskaberne er alene udførende, hvor regionplanrådet er det besluttende organ, og derfor mener vi også, det må lægges helt klart, at udskrivning af bidrag på de enkelte andre kommuner kan ikke foretages af interessentskaberne alene, men må approberes af regionplanrådet, som har en overordnet karakter.

Men hvis indenrigsministeren er i stand til at påvise, at der måske er nogle juridiske ufuldstændigheder i vort forslag, så vil jeg være ham så inderligt taknemmelig derfor, for vi er helt klar over, at det principforslag,